

Brocar.

Bethsaida in tribu Isachar ad littus maris Galilee, inter Capharnaum & Magdalem, patria Petri Andrea & Philippi Apostolorum. Illic egressus IESVS à Synagoga ubi sanauerat hominem Daemoniacum, ante concionem illam celebrem in monte, anno xxxi. vita sua, venit ad domum Simonis & Andrea cum Ioan-

Raba. & ne

Caiet.

ne & Iacobo. Ita si sequamur nonnullorū opinionem. Sed mihi magis fit verisimile, ut domus hac Simonis sit Capharnai: nam ita ex Marco necessario colligi videtur, etiam ex Luca: statim enim ex Synagoga, sanato Daemoniaco, egressus IESVS venit domum Simonis: hac vero domus Capharnai erat, non Bethsaide: in celebri scilicet ciuitate Capharnaui habitabat Petrus cum socijs. Sit ergo

A. Capharnaum, & Synagoga vnde sanato Daemoniaco

Ioseph.

18. Ant.

c. 3. & 6.

Pli. 5. li.

c. 13.

B. Egreditur ad domum Simonis & Andrea. Etenim artem suam malebant Capharnai in celeberrima ciuitate exercere, quam in angustis & solitudine sui pagi Bethsaide. Non enim hec est illa trans lacum, quam fecit Iulius Philippus Tetrarcha, ubi & mortuus & sepultus est.

C. Venit igitur domum cum Iacobo & Ioanne IESVS; praerant enim Petrus & Andreas ut pararent.

D. Decumbebat autem febricitans Petri socius, quod exponit Lucas, & expressit erudite latinus interpres, tenebatur magnis febribus,

quasi detinebatur febris cum magnis accessibus. Hoc reniciant primū Christo, dein orant ut eā sanet: adstat illi IESVS, tenet manum, imperat febrī (ita mollius sensum reddit latinus interpres, pro increpauit) sanatur mulier, surgit, ministrat illis, id est perfecte sanatur. Vbi videlicet nostras infirmitates sancti Deo representant, ac pro nobis orant, incitat se ad nos Christus de caelo, tenet manum, sanat nos siros languores, surgimus, illi ministramus.

E. Socrus Petri in culina curans cenam, v egeto & firmo corpore, integris viribus.

F. Discumbit IESVS cum discipulis ad cenam. Non in ampla cenatione vel domo, sed in tenui & piscatoria, impedita retibus, funibus, canistris, caput Rex cali & orbis vniuersi, hominum & Angelorum Dominus.

G. Vespere iam facto offerunt illi multos à Daemonibus vexatos, & omnes qui varjis languoribus afflictabantur: singulis manus imponens sanat eos IESVS: ut adimpleretur vaticinium Isaie; Ipse infirmitates nostras accepit, & egrotationes nostras portauit. Perfectam quidem hominis naturam assumpsit verbum Dei, nunquam morbo laborauit: sed hoc est quod dicit Propheta; qui quid in nobis siue internae, siue externae infirmitatis curauit Christus, id omne ipse sanguine suo luit & cruce. Erant scilicet summationes Christi, & sunt, ipsius merita per crucem.

MEDITATIO.

Vtinam nobis non eueniret ut febrim, hoc est perturbationem animi vehementem conciperemus ex nostris in proximū ministerijs: sed potius socrum Simonis imitemur. Illa enim laborauerat quidem in partu, in nutritione, in educatione filiarum; non tamē propterea in febrim inciderat. At nos laboramus ut filiam nostram in sinum Petri, hoc est animam nostram in sinum Ecclesiae demus: cauendum tamen ne plerūque ex ijsdem laboribus in febrim incidamus nostra spiritus imbecillitate. Molestae sunt confessionū auditiones, colloquium & actio cum eo quem iuuamus distrahit, exasperant difficultates & contradictiones emergentes: itaque formidandum ne febricitantes ad cubiculum redeamus. Heu miseriam, vnde oportuit nos maiorem animi & spiritus vigorem reportare,

inde ut debilemur. Ne terreamur propterea Patres, & ne punctum quidem à statu mētis, & instituti perfectione propterea dimoueamur. Ad perfectionem haec inquietudines à Deo permittuntur, ut per victoriam perturbationum perfectiores euadamus, & alacriores ad pugnandum redeamus. Rogemus Christum cum Iacobo & Ioanne, ut nos ab hac febris liberet, nobis asset, teneat manum, nos erigat per horum intercessionem: praesidio & fortitudine Christi IESVS generose sumus animati, qui nos ad illud prelium suo nomine mittit: cuius providentia & bonitas si qua acceperimus vulnera, non patietur esse lethalia, atque adeo contra esse faciet salutaria, & nos ministerio & certamini reddet valentiores, ac nostras illas tui bas sedabit. Verum animaduertite Patres mei, ut simpliciter vestris